

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 95

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 580 din 20 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865	2–3
Decizia nr. 762 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	4–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
32. — Hotărâre pentru aprobarea Planului de acțiuni preventive privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și a Planului de urgență.....	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.525/2018. — Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea Procedurii pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică	9–15
321. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 580**

din 20 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Vinexport Trade-Mark — S.A. din Focșani, prin administrator special Victorel Istrate, în Dosarul nr. 2.200/1/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 738D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.200/1/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Societatea Vinexport Trade-Mark — S.A. din Focșani, prin administrator special Victorel Istrate, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate împotriva unei decizii civile.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât termenul de o lună în cadrul căruia poate fi declarată calea de atac a revizuirii curge de la pronunțarea hotărârii date de instanța de recurs după evocarea fondului. Se apreciază că până la momentul luării la cunoștință de conținutul întregii hotărâri părțile nu sunt în măsură să aprecieze în mod corect și pertinent dacă, în evocarea fondului, instanța de recurs s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut, nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori a dat mai mult decât s-a cerut. Minuta pronunțată în ședință publică de către instanța de recurs și publicată pe portalul instanțelor judecătorești nu conține toate informațiile necesare părții pentru a aprecia cu privire la incidența motivului de revizuire menționat.

6. Accesul liber la justiție constituie un principiu fundamental al organizării oricărui sistem judiciar democratic, fiind consacrat într-un număr important de documente internaționale, astfel că el are semnificații deosebite atât pentru dreptul procesual, cât și pentru dreptul constituțional. Dreptul de acces la justiție impune obligații în sarcina legiuitorului și executivului. Statul este ținut să acorde oricărei persoane toate facilitățile rezonabile de drept și de fapt pentru a accede la instanță, într-un cuvânt trebuie să asigure efectivitatea dreptului de acces. Astfel, acest text de lege care impune declararea căii de atac de la momentul pronunțării hotărârii, dată la care partea este în imposibilitate de a cunoaște motivele avute în vedere de instanță, este o dovadă a încălcării accesului liber la justiție.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Aceasta arată că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 324 alin. 1 pct. 1: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: 1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicare a hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri;*”.

12. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la critici asemănătoare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, și Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

16. Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 1.270 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 23 noiembrie 2010, Curtea a decis că dispozițiile legale contestate sunt norme de procedură judiciară și se aplică tuturor persoanelor aflate într-o situație juridică identică. De altfel, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de*

judecată sunt prevăzute numai prin lege”, legiuitorul este liber să dispună cu privire la acestea. În plus, atât contestația în anulare, cât și revizuirea sunt mijloace procedurale de acces la o instanță superioară de control, adică sunt căi extraordinare de atac de retractare, admisibile numai în cazurile limitativ prevăzute de lege. Așa fiind, prin aceste mijloace procedurale instanța este ținută să verifice numai dacă există vreunul dintre motivele limitativ prevăzute de lege, neputând să examineze justetea soluției pronunțate. Partea interesată are posibilitatea de a-și valorifica drepturile în fața judecătorului fondului ori în fața judecătorului în căile ordinare de atac, fără a se putea admite soluția reexaminării *sine die* a unei hotărâri judecătorești, întrucât, cu excepția materiei penale, accesul liber la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau unui interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

18. Curtea mai reține că prin Decizia nr. 576 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 24 iulie 2012, Curtea a statuat că pe calea revizuirii nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de revizuire nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor. Aceasta deoarece aspectele analizate pe calea revizuirii sunt diferite de cele examinate în fond, fiind necunoscute la acea dată. În această materie, ca de altfel în toate celelalte, legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen; nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legat instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Vinexport Trade-Mark — S.A. din Focșani, prin administrator special Victorel Istrate, în Dosarul nr. 2.200/1/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 762

din 29 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Sindicatul Liber „Finanțe” Alba, în Dosarul nr. 4.136/107/2016 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 585D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 519/CAF/2017 din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.136/107/2016, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din**

Legea nr. 285/2010, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Excepția a fost invocată de reclamantul Sindicatul Liber „Finanțe” Alba, în cadrul soluționării cauzei de contencios administrativ având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999)”, prin care se solicită acordarea unor diferențe salariale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că toate prevederile criticate, din ordonanțele de urgență ale Guvernului menționate, contravin dispozițiilor art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece „se întemeiază pe nivelul de salarizare din octombrie 2010”. În acest sens se arată că, prin Legea nr. 118/2010, legiuitorul a statuat o restrângere a dreptului fundamental la plata muncii, cu 25%, pe o perioadă determinată și rezonabilă, și anume de la 3 iulie 2010 până la 31 decembrie 2010. Prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea Constituțională a statuat că această restrângere este în concordanță cu dispozițiile art. 53 din Constituție, urmând ca, de la 1 ianuarie 2011, salariile să revină la cuantumul avut în luna iunie 2010, înainte de reducerea salarială de 25%. Deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii în ceea ce privește dispozitivul și considerentele. Or, având în vedere că toate actele normative incidente salarizării personalului plătit din fonduri publice, aplicabile ulterior datei de 1 ianuarie 2011, s-au raportat la nivelul salariului din octombrie 2010, deci la un nivel redus de salarizare, se susține că toate aceste acte normative sunt neconstituționale, deoarece, prin emiterea lor, „s-au ultraactivat efectele unei legi temporare prin care s-a restrâns dreptul la salariu, pentru o perioadă nerezonabilă, și pentru care nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute de art. 53 din Constituție.” În final, se solicită Curții Constituționale să constate ca fiind neconstituțională menționarea perioadei „octombrie 2010” ca bază de calcul a salarizării ulterioare, deoarece, în mod legal, această perioadă trebuie să fie „iunie 2010” (moment la care salariile erau nereduse temporar). Prin art. 8 din Legea nr. 285/2010 s-a prevăzut că sumele corespunzătoare premiului anual sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale din anul 2011, însă niciodată această sumă nu a fost inclusă în salarii, în perioada 1 ianuarie 2011 până în prezent, deși Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 21/2013, pronunțată în cadrul soluționării recursului în interesul legii, a statuat că acest drept nu s-a pierdut, ci este inclus în majorările acordate. Or, nu au existat majorări, ci s-au menținut în parte restrângerile

salariale dispuse prin Legea nr. 118/2010, iar includerea procentuală a premiului anual în salariul lunar nu s-a mai efectuat niciodată, deși acest drept este recunoscut.

6. Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și-a exprimat opinia, în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, deoarece, prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, Curtea Constituțională a impus legiuitorului o obligație de rezultat, aceea ca, după data de 1 ianuarie 2011, să revină la cuantumul salariilor/indemnizațiilor de dinainte de adoptarea măsurilor de reducere a salariilor. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, așa cum a reținut și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 416 din 28 mai 2015.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care se redau considerentele Deciziei nr. 632 din 14 iunie 2012.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, autorul excepției critică doar prevederile alin. (1)—(3) din acest articol. Curtea mai reține că, ulterior sesizării sale, dispozițiile criticate au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30, pct. 26 și pct. 31, pct. 29, pct. 28, respectiv pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din

fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă solicitarea de drepturi salariale în baza dispozițiilor de lege criticate. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*”

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;*

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012: „(1) *Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) *cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;*

b) *cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.*

(2) *Cuquantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;*

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „*În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”;*

— Art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „(1) *În anul 2014, cuantumumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se*

aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „(1) În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate reglementează salarizarea anuală a personalului plătit din fonduri publice și sunt criticate deoarece ar permanentiza diminuarea temporară a drepturilor salariale prevăzute de Legea nr. 118/2010 (cu 25%), diminuare care ar fi trebuit să aibă un caracter temporar. Cu privire la aceste critici se reține că, referitor la art. 1 din Legea nr. 285/2010, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 632 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2012, Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, și Decizia nr. 145 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 30 aprilie 2015, constatând că sunt neîntemeiate. Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, pronunțându-se asupra constituționalității Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, devenită Legea nr. 285/2010, a constatat că, începând cu 1 ianuarie 2011, urmau să intre în vigoare dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modalității de calcul al

salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute. Intrarea în vigoare a acestor prevederi ar fi produs consecințe negative în ceea ce privește salarizarea muncii în domeniul public. Pentru a evita apariția unor astfel de situații perturbatoare, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea prevederilor legale anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare, însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%. O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, respectiv că „începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Astfel, în urma aplicării măsurilor criticate se va menține în plată același cuantum al salariilor/indemnizațiilor și al soldelor ca cel de dinaintea reducerilor operate prin legea criticată. Este o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor”. Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea că după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este, în același timp, o obligație sub condiție, care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapide a acestei obligații de rezultat. Curtea a mai reținut că „atât timp cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare celor existente în momentul iunie 2010 înseamnă că, în continuare, există o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv al dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă. Prin urmare, invocarea situației economico-financiare a țării de către legiuitor pentru a restrânge exercițiul unui drept fundamental nu este suficientă, ci trebuie ca restrângerea operată să îndeplinească toate exigențele prevăzute de art. 53 din Constituție”.

14. Constatând că, pentru perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010, există o restrângere a dreptului la salariu, ca fiind un corolar al dreptului la muncă, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, Curtea a analizat îndeplinirea criteriilor expres prevăzute de art. 53 din Constituție pentru ca restrângerea menționată să fie justificată, statuând că măsura este conformă acestor exigențe constituționale. Ulterior, prin Decizia nr. 632 din 14 iunie 2012, Curtea a observat că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, salariile de bază s-au majorat în două etape, astfel: „a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012; b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.”

15. Curtea constată, prin urmare, că legiuitorul a prevăzut, atât prin Legea nr. 285/2010, cât și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, recuperarea reducerilor salariale dispuse prin Legea nr. 118/2010 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, paragraful 24). Așadar, critica de neconstituționalitate referitoare la permanentizarea reducerilor salariale operate în temeiul Legii

nr. 118/2010, critică raportată la art. 53 din Constituție, este neîntemeiată.

16. În realitate, autorul excepției este nemulțumit de interpretarea dată art. 8 din Legea nr. 285/2010, referitoare la premiul anual, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013, pronunțată în cadrul soluționării unui recurs în interesul legii, prin care a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, premiul pentru anul 2010, prevăzut de art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost inclus în majorările salariale stabilite pentru anul 2011, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, nemaiputând fi acordat în forma supusă vechii reglementări”.

17. Prin Decizia nr. 161 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 21 mai 2015, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și prevederile art. 1 coroborate cu cele ale art. 8 din Legea nr. 285/2010, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21 din 18 noiembrie 2013, sunt constituționale în raport cu criticile formulate. La paragraful 32 al acestei decizii, Curtea, invocând jurisprudența sa constantă, a reținut că statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate

modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.

18. În final, Curtea reține că, prin Decizia nr. 38 din 29 mai 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „Dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, cu modificările ulterioare, care prevăd majorarea în două etape a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, față de statuările din Decizia nr. 21 din 18 noiembrie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, trebuie interpretate în sensul că majorările din datele de 1 iunie 2012 și 1 decembrie 2012 (de 8% și 7,4%) se aplică la un cuantum al indemnizației de bază/salariilor de bază care include premiul anual sub forma unui procent de 8,33%? În cazul în care răspunsul este afirmativ, rezultă că prin acordarea majorărilor prevăzute de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 nu s-a realizat pe deplin scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv recuperarea totală a diminuării de 25% prevăzute de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, astfel că în patrimoniul reclamantei există în continuare un drept de creanță, scadent lunar și nerecuperat?”. Respingând, ca inadmisibilă, sesizarea, Înalta Curte a reținut, la paragraful 74 al acestei decizii, că interpretarea dată art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin Decizia sa nr. 21/2013, lămurește aspecte care vizează inclusiv baza de calcul pentru etapa a doua a majorărilor și, implicit, situația premiului anual.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber „Finanțe” Alba în Dosarul nr. 4.136/107/2016 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Planului de acțiuni preventive
privind măsurile de garantare a securității aprovizionării
cu gaze naturale și a Planului de urgență**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 100 pct. 30 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (12) din Regulamentul (UE) 2017/1.938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Planul de acțiuni preventive privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă Planul de urgență, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului energiei nr. 7/2016 pentru aprobarea Planului de acțiuni preventive și a Planului de urgență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 și 34 bis din 18 ianuarie 2016.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

Anton Anton

Ministrul economiei,

Niculae Bădălău

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri
europene,

Melania-Gabriela Ciot,

secretar de stat

București, 25 ianuarie 2019.

Nr. 32.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Procedurii pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică

Având în vedere:

— prevederile art. 35¹ alin. (4) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 3.529/DPCVF din 19 iulie 2018, elaborat de către Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 7 decembrie 2018.
Nr. 2.525.

ANEXĂ

PROCEDURĂ pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică

Art. 1. — (1) Intervenția de urgență în cazurile de violență domestică se realizează de către echipa mobilă alcătuită din reprezentanți ai serviciului public de asistență socială, denumit în continuare *SPAS*, sau, după caz, de către reprezentanți ai direcției generale de asistență socială și protecția copilului, denumită în continuare *DGASPC*.

(2) În vederea asigurării eficienței, operativității și permanenței în ceea ce privește intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, consiliile locale/județene au responsabilitatea de a organiza, coordona și sprijini activitatea echipei mobile prevăzute la alin. (1) din perspectiva alocării tuturor resurselor umane, materiale și financiare necesare intervenției de urgență. În acest sens, prin hotărâre a consiliului local/consiliului județean, componența echipei mobile poate fi extinsă prin includerea unor reprezentanți ai poliției locale, serviciului public de asistență medicală comunitară, oricăror alți specialiști din cadrul aparatului propriu, reprezentanți ai diferiților furnizori privați de servicii sociale, voluntari etc.

(3) La momentul stabilirii componenței echipei mobile se va desemna prin aceeași hotărâre un coordonator din cadrul serviciului public de asistență socială.

(4) Din componența echipei mobile pot face parte reprezentanți ai diferitelor culte religioase reprezentative pe plan local, precum și reprezentanți ai unor asociații sau fundații cu activitate relevantă în domeniul violenței domestice, egalității de șanse între femei și bărbați, sprijinului umanitar, acțiunilor în domeniul caritabil, cu care au fost încheiate acorduri de parteneriat/convenții, voluntari.

(5) Prin aceeași hotărâre a consiliului local/consiliului județean privind stabilirea componenței echipei mobile se prevăd și datele concrete despre modul de alocare a mijlocului de transport care este pus la dispoziția echipei mobile pentru intervențiile de urgență și, după caz, dacă nu se identifică la nivel instituțional resursele necesare, acestea pot fi asigurate prin contractarea de servicii de la furnizorii privați de servicii sociale care furnizează servicii sociale în domeniu.

Art. 2. — Intervenția de urgență a echipei mobile se realizează din perspectiva acordării serviciilor sociale în situațiile

de violență domestică, iar activitatea echipei este coordonată de către reprezentantul serviciului public de asistență socială desemnat prin hotărâre a consiliului local/consiliului județean.

Art. 3. — Echipa mobilă prevăzută la art. 1 are următoarele atribuții:

a) verifică semnalările de violență domestică efectuate prin intermediul liniilor telefonice ale instituțiilor publice abilitate, inclusiv al liniilor telefonice de urgență, altele decât numărul unic de urgență la nivel național (SNUAU) — 112;

b) realizează evaluarea inițială a gradului de risc din perspectiva acordării serviciilor sociale, pe baza Fișei pentru evaluarea gradului de risc și stabilirea măsurilor de siguranță necesare pentru victimele violenței domestice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură;

c) acordă informare și consiliere victimelor violenței domestice;

d) sprijină victimele violenței domestice, prin orientarea acestora către serviciile sociale existente pe raza localității/județului, adecvate nevoilor acestora;

e) informează, consiliază și orientează victima în ceea ce privește măsurile de protecție de care aceasta poate beneficia din partea instituțiilor competente: ordin de protecție provizoriu, ordin de protecție, formularea unei plângeri penale, eliberarea unui certificat medico-legal etc.;

f) asigură măsurile de protecție socială necesare pentru victime, minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, vizate de ordinul de protecție provizoriu sau ordinul de protecție, și păstrează confidențialitatea asupra identității acestora;

g) colaborează cu serviciile de asistență medicală comunitară în situația în care identifică probleme medicale privind victimele și/sau copiii lor;

h) realizează demersurile necesare pentru depășirea riscului imediat, după caz, acestea putând consta în:

(i) transport la unitatea sanitară cea mai apropiată în situațiile în care victima necesită îngrijiri medicale de urgență sau, după caz, sesizarea numărului unic pentru apeluri de urgență 112;

(ii) sesizarea organelor de urmărire penală, sesizarea organelor de poliție pentru emiterea unui ordin de protecție provizoriu, sesizarea instanțelor judecătorești în vederea emiterii ordinului de protecție;

(iii) orientarea către SPAS sau, după caz, către furnizorii privați de servicii sociale, acreditați în condițiile legii, în vederea găzduirii în centre rezidențiale adecvate nevoilor și aplicării managementului de caz pentru victime și, după caz, pentru agresori;

i) intervine în cazurile de violență domestică, la solicitarea organelor de poliție, atunci când prin ordinul de protecție provizoriu s-a dispus măsura evacuării temporare a agresorului din domiciliu, iar acesta din urmă a solicitat, potrivit legii, cazarea într-un centru rezidențial.

Art. 4. — (1) În vederea facilitării emiterii ordinului de protecție provizoriu, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei proceduri, serviciile publice de asistență socială pun la dispoziția organelor de poliție de pe aceeași rază teritorială:

a) datele de contact ale coordonatorului echipei mobile/persoanelor din cadrul SPAS desemnate cu atribuții în cadrul echipei mobile;

b) lista cuprinzând toate centrele rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost, adăposturi de noapte sau alte centre rezidențiale adecvate nevoilor persoanelor fără adăpost, publice sau private, inclusiv serviciile sociale acordate de către cultele religioase și alte organisme private în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice.

(2) În situația în care prin ordinul de protecție provizoriu se dispune măsura evacuării temporare a agresorului, iar acesta din urmă solicită, potrivit legii, cazarea într-un centru rezidențial de tipul celor prevăzute la alin. (1), echipajul de poliție aflat în misiune contactează coordonatorul echipei mobile și îi furnizează detalii cu privire la adresa locului în care se desfășoară intervenția organelor de poliție.

(3) SPAS va pune la dispoziția organelor de poliție lista persoanelor din cadrul SPAS desemnate, cu atribuții în cadrul echipei mobile, inclusiv datele de contact ale acestora.

Art. 5. — Echipa mobilă se deplasează la fața locului în maximum 90 de minute de la momentul semnalării efectuate de către organele de poliție și asigură sprijinul necesar pentru orientarea și conducerea de îndată a agresorului către centrele rezidențiale gestionate de autoritățile administrației publice locale sau, după caz, către alte servicii sociale adecvate, administrate de către furnizori publici sau privați, de pe raza unității administrativ-teritoriale.

Art. 6. — SPAS are obligația de a cunoaște distribuția în plan local și județean a serviciilor sociale destinate victimelor violenței domestice, precum și a celor de tipul: centre rezidențiale care oferă cazare pentru persoanele fără adăpost, adăposturi de noapte, alte centre rezidențiale adecvate nevoilor persoanelor fără adăpost, publice sau private, inclusiv a celor acordate de către cultele religioase și alte organisme private în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice.

Art. 7. — (1) În scopul asigurării accesului neîngrădit și adecvat la găzduire în situațiile de urgență, precum și la restul serviciilor sociale existente pentru victimele violenței domestice sau, după caz, pentru agresori, SPAS organizat la nivel județean, respectiv DGASPC, efectuează diligențele necesare pe lângă celelalte servicii de asistență socială și furnizorii privați de servicii sociale de pe raza teritorială a județului.

(2) În vederea depășirii situației de urgență în care se află, victimele pot fi găzduite în orice serviciu social existent cu această destinație, acolo unde există un loc disponibil, indiferent de domiciliul acestora.

Art. 8. — În urma evaluării gradului de risc pentru victimele violenței domestice, reprezentanții SPAS organizate la nivel de municipiu, oraș, comună referă cazurile către compartimentul de violență domestică din cadrul SPAS organizat la nivel de județ sau, după caz, către furnizorii privați de servicii sociale, în vederea luării în evidență și a realizării managementului de caz.

Art. 9. — Pentru verificarea semnalărilor privind situațiile de violență domestică, reprezentanții SPAS au drept de acces în sediile sau punctele de lucru ale persoanelor juridice, precum și la domiciliul persoanelor fizice. Verificarea semnalărilor privind violența domestică se realizează cu sprijinul poliției locale sau, după caz, al organelor de poliție de pe raza teritorială în care s-a semnalat situația de violență domestică.

FIȘA

pentru evaluarea gradului de risc și stabilirea măsurilor de siguranță necesare pentru victimele violenței domestice

A. Chestionar pentru evaluarea gradului de risc

I. Istoricul violenței						
Nr. crt.	Factor de risc	Categorie de risc/descriere	Observații	DA	NU	Nu răspunde.
1.	Cu cine locuiește victima?					
2.	Unde se află agresorul în momentul discuției?					
3.	Există minori sau persoane aflate în îngrijire? Unde sunt în momentul discuției?	Pentru fiecare persoană aflată în îngrijire se va preciza vârsta.				
4.	Describeți ultimul incident de violență.	Ce s-a petrecut, tipul de violență, tipul de lovituri, dacă este cazul, dacă s-au folosit obiecte sau arme. Vă rugăm să precizați unde se aflau copiii în timpul incidentului și dacă au fost abuzați, sub ce formă.				
5.	Au existat acte de violență domestică anterioare?	În toate studiile despre factorii de risc în violența domestică, violența anterioară este considerată cel mai comun factor de risc. Poate fi luată în considerare orice formă de manifestare a violenței domestice (a se vedea art. 4 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare), indiferent dacă aceasta poate fi sau nu dovedită printr-un document: de exemplu, certificat medico-legal, ordin de protecție, plângere prealabilă, certificat medical.				
6.	Au existat acte de violență asupra copiilor/altor membri ai familiei?	În mod frecvent, violența domestică se poate extinde și spre alți membri ai familiei, inclusiv copii vârstnici/persoane cu dizabilități. Preocupările inițiale legate de siguranța unui/unei copil/persoane vulnerabil/vulnerabile pot dezvălui un tipar de violență mult mai extins în familie. Copiii/Persoanele vulnerabile pot fi folosiți/folosite de agresor ca metodă de manipulare emoțională și control asupra victimei. Există dovezi că riscul pentru copiii afectați de violență nu este conștientizat în mod real de către victimă. Drepturile copilului și măsurile care să le asigure protecția sunt preocupări care trebuie avute în vedere concomitent de către practicianul implicat în evaluarea riscului.				
7.	Agresorul a manifestat comportament violent generalizat față de terți (în afara familiei)?	Agresorii implicați în situații de violență domestică manifestă adesea atitudini și comportamente generale antisociale și folosesc violența și în afara sferei domestice. Violența în afara familiei indică tendința generală de a manifesta un comportament violent și asupra oricăror altor persoane și poate spori riscul atât pentru victimă, cât și pentru specialiștii care intră în contact cu agresorii.				
8.	În trecut a fost emis un ordin de protecție provizoriu/ordin de protecție pe numele agresorului?	În cazurile în care se constată de către instituțiile abilitate că există dovezi privind confirmarea situațiilor de violență domestică, pentru asigurarea protecției imediate sau pe termen mediu a victimei împotriva agresorului poate fi emis un ordin de protecție provizoriu de către organele de poliție/ordin de protecție de către instanța judecătorească competentă.				
9.	Agresorul a încălcat, în trecut, un ordin de protecție provizoriu/ordin de protecție?	Încălcarea ordinului de protecție provizoriu/ordinului de protecție emis de către instituțiile competente se manifestă prin nerespectarea de către agresor a interdicțiilor/măsurilor dispuse față de persoana acestuia (interzicerea contactului cu victima, menținerea unei distanțe de apropiere față de victimă etc.), reprezintă un factor de risc și este asociată cu o creștere a riscului de violență în viitor.				

II. Formele și tiparul violenței						
Nr. crt.	Factor de risc	Categorie de risc/descriere	Observații	DA	NU	Nu răspunde.
10.	Actele de violență sunt mai severe și/sau se manifestă mai frecvent?	Pe parcursul unei relații, frecvența și severitatea actelor de violență pot crește gradual. Creșterea severității și frecvenței actelor violente este unul dintre cei mai importanți factori de risc de agresiune care poate conduce la vătămări grave și la un potențial deces.				
11.	În actele de violență agresorul a folosit arme/amenințarea cu arme?	Utilizarea armelor sau amenințarea cu arme reprezintă un factor semnificativ de risc de violență severă și cauzatoare de deces. În violența domestică trebuie luate în considerare toate armele, inclusiv armele de foc sau arme albe (cuțite, topoare, furci etc.) și alte obiectele periculoase ce pot fi folosite ca instrumente care provoacă vătămări. Deținerea unei arme de foc de către agresor prin prisma profesiei pe care o desfășoară reprezintă un alt factor de risc major care trebuie să fie luat în considerare.				
12.	Agresorul a manifestat comportament de control și de izolare a victimei?	Comportamentul prin care agresorul exercită control asupra victimei (verificarea în mod repetat a telefonului personal, verificarea conturilor bancare, e-mail-urilor, relațiilor cu familia și prietenii, modului cum se îmbracă, locurilor frecventate, îngrădirea posibilității de a avea un loc de muncă, acte de gelozie etc.) este perceput ca un factor semnificativ de risc de violență repetată și posibil deces. Izolarea victimei este o strategie comună majorității agresorilor și poate lua forme severe mergând până la privarea de libertate (sechestrarea victimei în locuință).				
13.	Victima a fost urmărită/hărțuită?	Urmărirea/Hărțuirea victimei este asociată violenței grave și letale împotriva femeilor/persoanelor vulnerabile din proximitatea acestora și împreună cu atacuri fizice este asociată în mod semnificativ cu vătămări grave și foarte grave, cum ar fi tentativa de omor și omorul.				
14.	Au existat manifestări de violență sexuală (viol sau viol marital) asupra victimei?	Violența sexuală este parte a violenței domestice împotriva femeilor. În cazul femeilor care sunt agresate sexual există probabilitate mai mare de rănire severă și de abuz repetat.				
15.	Victima a fost amenințată cu moartea? Au existat forme de șantaj/constrângeri?	Experiența practică arată că violența severă este adesea precedată de amenințări care pot viza viața victimei, a persoanelor apropiate acesteia, a copiilor, a animalelor de companie. Constrângerea poate lua forme diferite, inclusiv căsătoria forțată.				
16.	Au existat tentative de strangulare, sugrumare asupra victimei?	Strangularea și sugrumarea sunt forme foarte periculoase de violență domestică; statisticile internaționale arată că aproximativ jumătate din victimele femeii decedate ca urmare a violenței domestice au fost supuse la o tentativă de strangulare/sugrumare în anul anterior morții lor.				
III. Factori de risc legați de comportamentul agresorului						
17.	Agresorul prezintă probleme legate de dependența de alcool, droguri, medicamente, jocuri de noroc/video?	Deși numeroase dependențe ale agresorilor, cum ar fi dependența de droguri, alcool, medicamente, jocuri de noroc/video, nu reprezintă cauze și nici justificări pentru violența domestică împotriva femeilor, acestea pot constitui factor de risc crescut a agravării violenței.				
18.	Agresorul manifestă comportament de posesivitate, gelozie extremă, alte atitudini dăunătoare?	Gelozia și posesivitatea extremă sunt, de asemenea, asociate cu violența severă. În plus, comportamentul autoritar și atitudinile patriarhale/tradiționale ale agresorilor, cum ar fi concepte foarte rigide despre onoarea masculină sau onoarea familiei și sentimentul de posesie asupra femeii, pot avea impact ridicat asupra riscului.				

Nr. crt.	Factor de risc	Categorie de risc/descriere	Observații	DA	NU	Nu răspunde.
19.	Agresorul are probleme legate de sănătatea mentală, au existat amenințări cu suicid din partea agresorului?	Problemele de sănătate mentală ale agresorilor, diferite boli psihice, inclusiv depresia, sunt asociate cu un risc crescut de violență repetată și severă. Amenințările cu comiterea de suicid și starea de sănătate mentală problematică sunt factori de risc în cazuri de ucidere a femeilor, urmate de sinuciderea agresorului. Statisticile internaționale arată că în 32% dintre cazurile de omor cu victime femei agresorul comite suicid după fapta de omor.				
20.	Agresorul prezintă manifestări de stres economic?	Schimbările în starea financiară a agresorului și șomajul acestuia sunt puternici factori de risc în cazuri de omor cu victime femei și au legătură cu conceptele despre masculinitate și rolul tradițional de întreținător al familiei.				
IV. Percepția victimei asupra riscului						
21.	Victimei îi este frică pentru propria persoană și pentru alții? De ce anume se teme?	Cercetările arată că există o corelație puternică între autoevaluarea riscului de către victimă și utilizarea în fapt a violenței de către agresor. Cu toate acestea, unele victime pot minimaliza și subestima violența domestică. Într-un studiu despre uciderea femeilor victime ale violenței domestice realizat de către Campbell et al (2003) aproximativ jumătate dintre victime nu percepuseră existența riscului ca agresorul să le omoare.				
V. Factori agravanți						
22.	A intervenit separarea/divorțul sau, după caz, au existat discuții prealabile cu privire la acestea?	Separarea/Divorțul sau, după caz, existența discuțiilor prealabile cu privire la acestea sunt percepute ca factori de risc semnificativ pentru vătămare severă și omor.				
23.	Părintele agresor are contact cu copiii/Se mențin relațiile personale ale copilului cu părintele agresor?	După separare/divorț, conflictele legate de contactul cu copiii de către părintele agresor/menținerea relațiilor personale ale copilului cu părintele agresor sunt frecvente și adesea prezintă un risc crescut de repetare a violenței atât pentru femeie, cât și pentru copii.				
24.	Există integrat/integrați în familie copil/copii provenit/proveniți din alte relații/căsătorii?	Factorii de risc de violență domestică includ prezența copilului/copiilor provenit/proveniți din alte relații/căsătorii.				
25.	Au existat acte de violență în timpul sarcinii? Dar ulterior, asupra copiilor?	O pondere importantă din cazuistica de violență domestică își are debutul în timpul sarcinii. Exercițată în timpul sarcinii, violența prezintă risc de vătămare severă și mortală atât pentru femeia victimă, cât și pentru copilul nenăscut. Femeile însărcinate sunt supuse unui risc mai mare, atât în ce privește violența minoră, cât și în ceea ce privește violența gravă, decât femeile care nu sunt însărcinate.				

VI. Suport social			
Nr. crt.	Identificare	Descriere	Observații
26.	Familia	Rudele victimei la care aceasta poate apela pentru depășirea unei situații de risc și vulnerabilitate (de exemplu, mamă, tată, frate, soră, veri, unchi, mătuși, copii majori). Tipul de suport care poate fi acordat de către aceștia: — găzduire temporară a victimei și/sau copiilor; — păstrarea unui bagaj de urgență al victimei/documentelor victimei; — sprijin financiar; — sprijin emoțional; — acompaniere în efectuarea unor demersuri necesare, după caz, pe lângă instituțiile competente, respectiv poliție, instanță, servicii de sănătate, servicii de medicină legală, servicii publice de asistență socială; — apel de urgență la poliție sau liniile de urgență pentru sesizarea situației de violență domestică.	

Nr. crt.	Identificare	Descriere	Observații
27.	Vecini/Prieteni	Identificarea persoanelor-resursă din vecinătatea locuinței victimei/prietenilor Tipul de suport care poate fi acordat de către aceștia: — găzduire temporară a victimei și/sau copiilor; — păstrarea unui bagaj de urgență al victimei/documentelor victimei; — sprijin financiar; — sprijin emoțional; — acompaniere în efectuarea unor demersuri necesare, după caz, pe lângă instituțiile competente, respectiv poliție, instanță, servicii de sănătate, servicii de medicină legală, servicii publice de asistență socială; — apel de urgență la poliție sau liniile verzi de urgență pentru sesizarea situației de violență domestică.	

VII. Recomandări de urgență privind planul de siguranță personală

Nr. crt.	Măsuri	Descriere	Observații
28.	Siguranța locuinței	Dacă victima nu mai locuiește cu agresorul, măsuri de securizare a accesului, de monitorizare a locuinței etc.	
29.	Siguranța copiilor, măsuri de siguranță pentru prevenirea răpirii copiilor de către agresor, precauții legale pentru siguranța copiilor	Măsuri concrete în funcție de specificul situației: asigurarea unui mediu securizant pentru copii, identificarea unor scenarii posibile în care copiii pot fi în pericol	
30.	Siguranța la locul de muncă	Identificarea unor persoane-resursă care să fie informate și care să aibă un scenariu de risc, securizarea traseului victimei de la și către locul de muncă	
31.	Siguranța în alte locuri — școală, grădiniță	Identificarea unor persoane-resursă la școală/grădiniță care să fie informate și care să aibă un scenariu de risc pentru protejarea minorului: diriginte, învățător, paznic	
32.	Siguranța în cazurile în care femeia continuă să locuiască împreună cu partenerul abuziv	În cazul în care nu s-a dispus emiterea unui ordin de protecție provizoriu, victimei i se vor prezenta posibile soluții de prevenire a riscului de repetare a situației de violență domestică (de exemplu, construirea unui scenariu privind solicitarea de ajutor din partea unui/unei vecin/prieten/rude/poliției).	
33.	Siguranța în cazurile în care femeia părăsește agresorul	Victima va fi informată în legătură cu etapele necesare pregătirii pentru separare: menținerea secretă a intenției de a părăsi agresorul față de acesta și față de rude/prieteni, identificarea unui adăpost sigur, identificarea unui alt loc de muncă, identificarea unor soluții de continuitate a educației copiilor, pregătirea unui bagaj de siguranță și a documentelor personale ale victimei/copilului acesteia.	
34.	Siguranța în situații periculoase	Victima va fi informată în legătură cu minime măsuri de siguranță în situații de pericol: — acompaniere de către o persoană de încredere în vederea efectuării unor demersuri necesare, după caz, pe lângă instituțiile competente, respectiv poliție, instanță, servicii de sănătate, servicii de medicină legală, servicii publice de asistență socială; — efectuarea unor scenarii privind apelarea de urgență de către victimă/altă persoană a organelor de poliție sau a liniilor verzi de urgență pentru sesizarea situației de violență domestică.	
35.	Solicitarea unor măsuri legale de protecție	Victima va fi informată cu privire la posibilitatea emiterii unui ordin de protecție provizoriu/ordin de protecție, servicii sociale destinate victimei (servicii de zi cu diferite tipuri de consiliere, servicii rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată), măsuri/servicii destinate agresorului.	

Factori de risc legați de victimă

(Se va indica dacă victima prezintă: gânduri/tentative de suicid; gânduri/tentative de a ucide agresorul; sarcină în evoluție; naștere recentă; probleme de sănătate mentală/consum de substanțe; stare de izolare socială; dependența financiară de agresor etc.)

Ce dorește victima să facă? Implicare activă

(Se va indica opțiunea victimei în legătură cu demersurile pe care le consideră necesare după ce a primit informații și consiliere din partea reprezentanților SPAS/DGASPC.)

Observații/Recomandări

(Se vor indica observațiile/recomandările reprezentanților SPAS/DGASPC în urma evaluării gradului de risc din perspectiva acordării serviciilor sociale.)

Data:

Numele:

Semnătura

B. Stabilire factori de risc și măsuri aferente

	Historicul violenței	Formele și tiparul violenței	Factori de risc legați de comportamentul agresorului	Percepția victimei asupra riscului	Factori agravanți
Factori de risc vizibili	Număr răspunsuri afirmative	Număr răspunsuri afirmative	Număr răspunsuri afirmative	Număr răspunsuri afirmative	Număr răspunsuri afirmative
Pentru evaluarea gradului de risc al victimelor violenței domestice din perspectiva acordării serviciilor sociale se va lua în considerare încadrarea în următoarele categorii de risc:					
Există minimum un răspuns afirmativ la oricare dintre întrebările de la pct. 7, 11 și 17? Dacă DA — categorie RISC CRESCUT		Există minimum 5 răspunsuri afirmative la oricare dintre întrebările de la 1 până la 21. Dacă DA — categorie RISC CRESCUT		Pentru nivelul de risc crescut, SPAS/DGASPC va asigura în mod obligatoriu informarea și orientarea victimei în ceea ce privește serviciile sociale existente pe raza localității/județului adecvate nevoilor acesteia în vederea furnizării serviciilor necesare pentru protecția acesteia.	
RISC MEDIU — minimum 4 răspunsuri afirmative la oricare dintre întrebările de la 1 până la 21, exceptând întrebările de la pct. 7, 11 și 17.				Pentru nivelul de risc mediu, SPAS/DGASPC va asigura în mod obligatoriu informarea și orientarea victimei în ceea ce privește măsurile de protecție de care aceasta poate beneficia din partea instituțiilor competente: ordin de protecție provizoriu, ordin de protecție, formularea unei plângeri prealabile, eliberarea unui certificat medico-legal, consiliere juridică în vederea separării de agresor.	
RISC SCĂZUT — minimum un răspuns afirmativ la oricare dintre întrebările de la 1 până la 21, exceptând întrebările de la pct. 7, 11 și 17.				Pentru nivelul de risc scăzut, SPAS/DGASPC va asigura în mod obligatoriu informarea victimei cu privire la drepturile și măsurile de care poate beneficia potrivit Legii nr. 217/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în special în ceea ce privește serviciile sociale de informare și consiliere a victimei în vederea prevenirii și combaterii violenței domestice.	
Intervenție/ Plan general/ Măsuri de urgență					

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive**

Având în vedere:

— Nota de fundamentare înregistrată la Direcția generală politici, strategii și programe în domeniul sportului cu nr. 284 din 28.01.2019;

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 19 septembrie 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, la punctul 1, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) să participe cu o contribuție financiară de minimum 10% din valoarea totală a finanțării, în cazul proiectelor sportive prevăzute la art. 2 alin. (1) din ordin;”

2. În anexa nr. 2, la punctul 1, după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) cazurile în care structurile sportive prevăzute la art. 2 alin. (2) contribuie la contractul de finanțare a programului sportiv, cuantumul contribuției, respectiv felul și modul de

asigurare a acesteia, se aprobă prin hotărâre a organului deliberativ;”

3. În anexa nr. 2, la punctul 4, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) cofinanțarea, în sensul că atribuirea finanțării trebuie însoțită de o contribuție din partea beneficiarului, după caz;”

4. În anexa nr. 3, la litera D punctul 3, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) se obligă să participe cu o contribuție financiară, după caz;”

5. În anexa nr. 4, la articolul 4, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să contribuie la valoarea totală de finanțare a programului, după caz;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul tineretului și sportului,
Remus Munteanu,
secretar de stat

București, 31 ianuarie 2019.

Nr. 321.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

